

UCHWAŁA Nr XXVI/256/2020
Rady Miasta Szczecinek
z dnia 24 września 2020 roku

w sprawie odpowiedzi na skargę wniesioną przez Prokuratora Rejonowego w Szczecinku na uchwałę Nr L/427/2017 Rady Miasta Szczecinek z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Szczecinek

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn: zm.) Rada Miasta Szczecinek uchwała, co następuje:

§ 1

1. Rada Miasta Szczecinek przekazuje do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie odpowiedź na skargę wniesioną przez Prokuratora Rejonowego w Szczecinku, doręczoną do Urzędu Miasta Szczecinek w dniu 3 września 2020 r. na uchwałę Nr L/427/2017 Rady Miasta Szczecinek z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Szczecinek (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2018 r. poz. 299).
2. Udziela się odpowiedź na skargę, o której mowa w ust. 1 powyżej, stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.

§ 2

Zobowiązuje się Burmistrza Miasta Szczecinek do przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę i niniejszą uchwałą do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta

Katarzyna Dudź

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Szczecinie

Skarżący: **Prokurator Rejonowy w Szczecinku**

Organ, którego działania zaskarżono: **Rada Miasta Szczecinek**, pl. Wolności 13, 78-400 Szczecinek

Odpowiedź na skargę

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm.) Rada Miasta Szczecinek wnosi:

- o oddalenie skargi jako bezzasadnej.

Uzasadnienie

Dnia 03 września 2020 r do Rady Miasta Szczecinek wpłynęła z Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie skarga Prokuratora Rejonowego w Szczecinku z dnia 20 sierpnia 2020 r. na uchwałę Nr L/427/2017 Rady Miasta Szczecinek z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Szczecinek (Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2018 r. poz. 299).

W treści wniesionej skargi Prokurator zarzucił istotne naruszenie art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r, o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713 z późn. zm., dalej jako u.s.g.), art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010, z późn. zm., dalej jako: u.c.p.g.) poprzez przekroczenie zakresu upoważnienia ustawowego tj.:

- 1) nałożenie § 3 ust. 1 i 2 Regulaminu na właścicieli nieruchomości obowiązku uprzątnięcia błota, śniegu, lodu oraz innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego, w tym chodników położonych wzdłuż należącej do niego nieruchomości w sposób niezanieczyszczający jezdni i dróg dla rowerów,
- 2) niewypełnienie przez Radę Miasta Szczecinek upoważnienia wynikającego z art. 4 ust. 2 pkt 3 u.c.p.g, bowiem nie określiła ona prawidłowo w § 10 i 11 Regulaminu częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych,
- 3) przekroczenie upoważnienia ustawowego i powtórzenie istniejących regulacji prawnych w § 18 ust. 1 pkt 4, § 18 ust. 3 oraz § 20 Regulaminu m.in. przez nałożenie na utrzymujących zwierzęta domowe, a w szczególności psy dodatkowo obowiązków wyprowadzania psa w miejsca publiczne tylko w obroży i na smyczy, a w przypadku psa rasy uznawanej na podstawie odrębnych przepisów za agresywną lub w inny sposób zagrażającego otoczeniu również w kagańcu, a nadto określenie warunków przewożenia wszystkich zwierząt domowych, w tym psów środkami komunikacji publicznej pod warunkiem trzymania psa na smyczy i w kagańcu oraz zastosowania się do wymagań przewoźnika,
- 4) przekroczenie upoważnienia ustawowego i powtórzenie istniejących regulacji prawnych w § 18

ust. 1 pkt. 1, § 19, § 22 ust. 2 oraz § 23 Regulaminu przez sformułowanie w odniesieniu do adresatów tych norm prawnych, iż są oni zobowiązani nie dopuszczać do powstawania wobec innych zamieszkujących na tej samej nieruchomości lub nieruchomościach sąsiednich uciążliwości takich jak hałas, odór oraz zakazu zanieczyszczania nieruchomości, ulic i innych miejsc publicznych odchodami zwierząt, karmą, ściółką lub innymi odpadami pochodzącymi z hodowli.

W ocenie Rady Miasta Szczecinek ww. zarzuty Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczecinku są bezzasadne a Rada Miasta Szczecinek uchwalając ww. Regulamin nie wykroczyła poza delegację ustawową a jego postanowienia nie naruszają przepisów prawa. Odnosząc się do każdego z zarzutów Rada Miasta Szczecinek stwierdza co następuje:

ad. 1) W ocenie Rady Miasta Szczecinek zarzut jest bezpodstawny. Art. 4 ust. 2 pkt. 1 lit. c ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach mówi, że regulamin określa szczegółowe zasady utrzymania czystości i porządku na terenie gminy dotyczące uprzątnięcia błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z części nieruchomości służących do użytku publicznego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 4 właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez uprzątnięcie błota, śniegu, lodu i innych zanieczyszczeń z chodników położonych wzdłuż nieruchomości, przy czym za taki chodnik uznaje się wydzieloną część drogi publicznej służącą dla ruchu pieszego położoną bezpośrednio przy granicy nieruchomości; właściciel nieruchomości nie jest obowiązany do uprzątnięcia chodnika, na którym jest dopuszczony płatny postój lub parkowanie pojazdów samochodowych; Regulamin w § 3 ust. 1 i 2 uszczegóławia zapisy ustawowe o możliwość uprzątnięcia zanieczyszczeń w sposób mechaniczny lub ręczny z jednoczesnym zakazem zanieczyszczania jezdni i dróg dla rowerów przy wykonywaniu tych czynności. Często zdarza się, że właściciele nieruchomości pozbywają się zanieczyszczeń z terenu własnej nieruchomości lub terenów bezpośrednio przyległych na jezdnię dróg lub drogę dla rowerów, co zagraża bezpieczeństwu.

ad. 2) W ocenie Rady Miasta Szczecinek zarzut jest bezpodstawny. Zdaniem organu uchwałodawczego pojęcie pozbywania się odpadów jest tożsame z pojęciem odbierania odpadów. Na potwierdzenie zasadności powyższego stanowiska przytoczyć należy wyrok WSA w Gliwicach, sygn. akt II SA/Gl 1035/15 z 04 grudnia 2015 r., w którym WSA orzekł, że samo w sobie posłużenie się pojęciem "odbierania odpadów" nie wykracza jeszcze poza ramy wyznaczone treścią art. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, albowiem bez szczegółowego określenia sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, nie oznacza jeszcze ingerencji w materię zarezerwowaną dla uchwały podejmowanej w oparciu o art. 6r. ust. 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach Intencją organu uchwałodawczego było bowiem, co potwierdzono w skardze, skorelowanie w czasie obowiązku określenia częstotliwości pozbywania się odpadów z czynnościami związanymi z ich odbiorem, co w ocenie Sądu, przy uwzględnieniu treści art. 4 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach nie jest niedopuszczalne. Jest bowiem rzeczą oczywistą, że trudno mówić o obowiązku pozbywania się odpadów bez jakiegokolwiek nawiązania do kolejnego etapu czynności związanych z ich zagospodarowaniem, a więc odbioru. Między tymi dwiema czynnościami istnieje bowiem sankcjonowany prawnie realny związek, co prowadzi do wniosku, iż sformułowanie w regulaminie, że konkretny rodzaj odpadów będzie "odbierany" z określoną częstotliwością wyczerpuje wymóg wynikający z treści art. 4 ust. 2 pkt 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Logiczny a zarazem realny związek pomiędzy "pozbywaniem się odpadów" a ich "odbioru" w zasadzie wyklucza ściśle odseparowanie tych czynności. Jednocześnie ustawowy obowiązek odrębnego, szczegółowego uregulowania tych kwestii w dwóch odrębnych aktach prawa miejscowego nie uzasadnia tezy o całkowitym i bezwarunkowym "odseparowaniu" normatywnym tych kwestii. Muszą one być bowiem skorelowane w taki sposób, aby zapewnić efektywną gospodarkę odpadami od momentu ich wytworzenia aż do chwili ich odbioru przez wyspecjalizowany podmiot. Co oczywiste, organ gminy winien mieć na względzie

dochowanie ustawowych wymogów związanych z treścią podjętych uchwał, natomiast trudno uzasadnić tezę, że przywołane wyżej zwroty są zarezerwowane wyłącznie dla określonego typu uchwały. W sytuacji, gdy organ nadzoru dokonuje wykładni językowej konkretnych przepisów, winien odwołać się do innych metod wykładni i ustalić, czy dadzą one analogiczny rezultat.

Stanowisko to potwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 02 czerwca 2016 r. sygn. akt II OSK 577/16 w którym stwierdził „że ustawa o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, w wyniku wielu kolejnych nowelizacji, dotyczących odpadów, ich odbierania i pozbywania się, nie jest aktem, przy stosowaniu którego wystarcza wykładnia językowa i posłużenie się metodą wykładni systemowej jest uzasadnione. W tej sytuacji ustalenia Sądu I instancji w kwestii nienaruszenia art. 4 ust.2 pkt 3 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku poprzez ustalenie częstotliwości i sposobu pozbywania się odpadów komunalnych z terenu nieruchomości i z terenów użytku publicznego są właściwe. W § 11 Regulaminu wyraźne jest wskazanie, że reguluje on kwestie częstotliwości pozbywania się odpadów komunalnych w odniesieniu do poszczególnych frakcji i w istocie odwołanie się do częstotliwości odbioru tych odpadów nie narusza wskazanego przepisu ustawy a samo posłużenie się pojęciem "odbioru odpadów" nie wykracza poza jego ramy i nie stanowi ingerencji w materię zarezerwowaną dla uchwały podejmowanej na podstawie art. 6r u.u.c.p.g. tj. w uchwale w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi. NSA orzekł, że nie można podzielić stanowiska, że o obowiązku pozbywania się odpadów można mówić bez jakiegokolwiek nawiązania do kwestii i innych czynności związanych z ich zagospodarowaniem, w tym z odbiorem odpadów, logiczny i realny związek między "pozbywaniem się odpadów" a " ich odbiorem" nie uzasadnia tezy o całkowitym i bezwarunkowym oddzieleniu normatywnym tych kwestii.

ad. 3) W ocenie Rady Miasta Szczecinek zarzut jest bezpodstawny. Zapisy w § 18 ust. 1 pkt 4, § 18 ust. 3 oraz § 20 mają na celu uszczegółowić obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, w celu ochrony przed zagrożeniem dla ludzi przebywających na terenach przeznaczonych do wspólnego użytku. Na potwierdzenie ww. stanowiska przywołać należy wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z 08 października 2019 r., sygn. II SA/Kr 680/19, w którym WSA orzekł, że przepisem art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach ustawodawca upoważnił radę gminy do ustalenia sposobu postępowania ze zwierzętami domowymi w taki sposób, by ich pobyt na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku nie był uciążliwy nie tylko pod względem zanieczyszczenia terenów przeznaczonych do wspólnego użytku ale i by nie zagrażał przebywającym tam osobom. Istotą tej regulacji winno być zatem określenie obowiązków osób utrzymujących zwierzęta w taki sposób, by osiągnąć skutki wyznaczone przez cele określone przez ustawodawcę. Wymieniony przepis ma nieco odmienną konstrukcję od pozostałych punktów upoważniających radę do określenia szczegółowych zasad utrzymania czystości i porządku na terenie gminy. W pkt 6 nie wymieniono, tak jak w innych punktach wymagań lub czynności, które mają być zamieszczone w Regulaminie, ale obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe zakreślono granicami celów wymienionych w przepisie, tj. ochroną przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz ochroną przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. Z zasady proporcjonalności ustanowionej w art. 31 ust. 3 Konstytucji RP wynika, że ograniczenia w zakresie korzystania z konstytucyjnych wolności i praw mogą być ustanawiane tylko w ustawie i tylko wtedy, gdy są konieczne w demokratycznym państwie dla jego bezpieczeństwa lub porządku publicznego, bądź dla ochrony środowiska, zdrowia i moralności publicznej, albo wolności i praw innych osób. Zasada proporcjonalności w oczywisty sposób dotyczy ludzi, a nie zwierząt. Nałożenie zatem na osoby posiadające zwierzęta domowe i przebywające z nimi w miejscach publicznych określonych obowiązków, zmierzających do zapewnienia poczucia bezpieczeństwa innym osobom w tych miejscach przebywającym, zasady tej w żaden sposób nie narusza. Każdy, czy to dziecko czy to osoba dorosła, ma prawo bać się dowolnego, podbiegającego do niego psa bez kagańca. Zdaniem WSA, wprowadzenie nakazu wyprowadzania psa na smyczy, czy w kagańcu, a przedstawiciele niektórych ras w kagańcu i na smyczy nie koliduje z regulacją art. 4 ust. 2 pkt 6, co więcej służy

osiągnięciu celu ustawowego, jakim jest ochrona osób trzecich przebywających w miejscach publicznych. W istocie bowiem zapis ten precyzuje obowiązek utrzymywania zwierzęcia na uwięzi właściwej dla danego gatunku. Tak sprawowana kontrola nad zwierzęciem daje większe prawdopodobieństwo zniwelowania uciążliwości i zagrożenia osób przebywających na terenie przeznaczonym do wspólnego użytku niż kontrola werbalna czy kontrola gestem. (NSA w wyroku z dnia 17 listopada 2015 r. II OSK 618/14).

Prokurator zarzucił również, że treść zawarta w § 18 ust. 1 pkt 3 Regulaminu tj. „niezwłoczne usuwanie zanieczyszczeń spowodowanych przez zwierzęta na terenach publicznych, w szczególności takich jak drogi, chodniki, podwórka, parki i tereny zielone poprzez wrzucenie zanieczyszczeń do koszy na odchody zwierzęce lub koszy na odpady uliczne; obowiązek ten nie dotyczy osób niewidomych korzystających z pomocy psów przewodników” stanowi wykroczenie z art. 91 Kodeksu wykroczeń, który mówi że „Kto zanieczyszcza drogę publiczną lub na tej drodze pozostawia pojazd lub inny przedmiot albo zwierzę w okolicznościach, w których może to spowodować niebezpieczeństwo lub stanowić utrudnienie w ruchu drogowym, podlega karze grzywny do 1 500 złotych albo karze nagany”. Nie można zgodzić się z tym zarzutem, bowiem artykuł 91 Kodeksu wykroczeń mówi o zanieczyszczaniu dróg publicznych, natomiast zapisy regulaminu odnoszą się do szeroko pojętych terenów publicznych, które stanowią również parki, skwery, place zabaw, tereny zielone itp.

Następny zarzut stwierdzający, że sposób postępowania ze zwierzęciem jest przedmiotem regulacji przepisami rangi ustawowej – art. 77 Kodeksu wykroczeń i art. 10a ust. 3 ustawy o ochronie zwierząt, w ocenie Rady Miasta Szczecinek również jest bezzasadny. Przytoczone powyżej akty prawne nie mają związku z zapisami zawartymi w rozdziale VI Regulaminu.

ad. 4) W ocenie Rady Miasta Szczecinek zarzut Prokuratora, że zobowiązanie w § 18 ust. 1 pkt 1, § 19 i § 22 ust. 2 oraz § 23 Regulaminu, adresatów tych norm prawnych do wyeliminowania zagrożeń i uciążliwości dla mieszkańców, w szczególności: hałasu, nieprzyjemnej woni, roznoszenia pasożytów, insektów stanowi przekroczenie kompetencji wynikającej z art. 4 ust. 2 pkt. 6 u.c.,p.g., jest bezpodstawny, bowiem w Regulaminie nie przekroczono norm prawnych, a jedynie enumeratywnie wymieniono obowiązki osób utrzymujących zwierzęta domowe, tak aby wyeliminować uciążliwości i zagrożenia dla ludzi. Art. 4 ust. 2 pkt 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowi, że Regulamin określa szczegółowe zasady dotyczące obowiązków osób utrzymujących zwierzęta domowe, mające na celu ochronę przed zagrożeniem lub uciążliwością dla ludzi oraz przed zanieczyszczeniem terenów przeznaczonych do wspólnego użytku. W ocenie Organu zobowiązanie do wyeliminowania zagrożeń i uciążliwości jest tożsame z ochroną przed zagrożeniem i uciążliwością dla ludzi. Natomiast materia uregulowana w § 18 i 23 Regulaminu tj. „usuwanie zanieczyszczeń spowodowanych przez zwierzęta na terenach publicznych” w ocenie Organu nie jest unormowana w art.91 Kodeksu wykroczeń, który reguluje sprawy usuwania zanieczyszczeń z terenów dróg publicznych, a nie terenów publicznych w pojęciu ogólnym, o których mowa w regulaminie. Teren publiczny to nie tylko droga publiczna, ale również park, plac zabaw, skwer, cmentarz itp.

Reasumując, w ocenie Rady Miasta Szczecinek zarzuty Prokuratora Rejonowego w Szczecinku zawarte w skardze są bezzasadne, a Rada Miasta Szczecinek uchwalając ww. Regulamin nie wykroczyła poza delegację ustawową, a jego postanowienia nie naruszają: art. 7 i art. 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 40 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r, o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2020 r. poz. 713, z późn. zm.), art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010 z późn. zm.) poprzez przekroczenie zakresu upoważnienia ustawowego.

Ww. ocena znajduje swoje potwierdzenie w stanowisku organu nadzoru tj. Wojewody Zachodniopomorskiego, któremu zgodnie z art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym Burmistrz Miasta Szczecinek przedłożył uchwałę Nr L/427/2017 Rady Miasta Szczecinek z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Szczecinek. Wojewoda Zachodniopomorski pomimo wszczęcia postępowania nadzorczego, w rozstrzygnięciu

nadzorczym nr P-1.4131.462.2017.AB z dnia 28 grudnia 2017 r. (Dz.U. Woj. Zachodniopomorskiego z 2018 r. poz. 300) nie stwierdził nieważności zaskarżonych przez Prokuratora Rejonowego w Szczecinku zapisów regulaminu. Zaskarżona uchwała została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Zachodniopomorskiego w dniu 9 stycznia 2018 r. pod poz. 299. Należy również wskazać, że na terenie Województwa Zachodniopomorskiego i nie tylko, obowiązują podobne uchwały rad gmin w sprawie regulaminów utrzymania czystości i porządku w gminie, które zostały opublikowane w Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego, np. uchwała Nr XLVII/455/2018 Rady Miejskiej w Policach z dnia 30 października 2018 r. w sprawie przyjęcie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Police, opublikowana w Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2018 r. pod pozycją 5535, uchwała Nr XV/213/20 Rady Miejskiej w Chojnicach z dnia 24 lutego 2020 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu uchwały w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Gminy Miejskiej Chojnice, opublikowana w Dz. Urz. Województwa Pomorskiego z 2020 r. pod pozycją 1682, uchwała Nr XVI/310/2020 Rady Miejskiej w Koszalinie z dnia 17 kwietnia 2020 r. w sprawie uchwalenia regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Koszalin, opublikowana w Dz. Urz. Woj. Zachodniopomorskiego z 2020 r. pod pozycją 2433.

Mając na uwadze powyższe Rada Miasta Szczecinek wnosi jak na wstępie.

Załączniki:

1. Skarga z dnia 20 sierpnia 2020 r.
2. Odpis odpowiedzi na skargę.

**PRZEWODNICZĄCA
RADY MIASTA**

Katarzyna Dudź

29	XXVI Sesja Rady Miasta Szczecinek				
Głosowanie					
13	14. Uchwała w sprawie odpowiedzi na skargę wniesioną przez Prokuratora Rejonowego w Szczecinku na uchwałę Nr L/427/2017 Rady Miasta Szczecinek z dnia 27 listopada 2017 r. w sprawie regulaminu utrzymania czystości i porządku na terenie Miasta Szczecinek.				
Typ głosowania		jawne		Data głosowania: 24.09.2020 09:27	
Kworum zostało osiągnięte					
Uprawnieni do głosowania					
Lp	Nazwisko i imię	Głos	Lp	Nazwisko i imię	Głos
1.	Bała Małgorzata	ZA	12.	Ogrodzińska Ewa	NIEOBECNA
2.	Bogdanowicz Marek	ZA	13.	Ogrodziński Marek	ZA
3.	Brynkiewicz Jacek	ZA	14.	Pawłowicz Joanna	WSTRZYMUJĘ SIĘ
4.	Dudź Jerzy	WSTRZYMUJĘ SIĘ	15.	Pazoła Ryszard	ZA
5.	Dudź Katarzyna	ZA	16.	Peciak-Nazarewska Paulina	ZA
6.	Gobelny Andrzej	NIEOBECNY	17.	Rautszko Janusz	ZA
7.	Kania Jerzy	ZA	18.	Stypa Wojciech	NIEOBECNY
8.	Kaszewski Marcin	ZA	19.	Suchowiejko Wiesław	ZA
9.	Kiedel Szymon	ZA	20.	Wójcik Tomasz	WSTRZYMUJĘ SIĘ
10.	Kubiak-Horniatko Małgorzata	ZA	21.	Zawada Krzysztof	NIEOBECNY
11.	Kuszmara Grażyna	ZA			